

ANEXA

la Adresa nr. 24597/09.06.2022

RUTA FARURILOR DE LA MAREA NEAGRĂ

Fișă tehnică cu următoarele elemente solicitate:

1. Denumirea rutei: „**Ruta farurilor de la Marea Neagră**”
2. Tematica rutei: cultural-turistică
3. Descrierea obiectivelor turistice incluse în rută (denumirea obiectivului, amplasarea din punct de vedere geografic, posibilități de acces, programul și taxa de vizitare, legendă, fotografia acestuia și autorii ei)

Introducere:

Zona de coastă a României este vegheată de șapte mari faruri amplasate de-a lungul țărmului Mării Negre la: Mangalia, Tuzla, Constanța, Midia, Gura Portiței, Sfântu Gheorghe și Sulina. Farurile sunt în grija Ministerului Apărării Naționale, mai exact a Forțelor Navale Române, fiind administrate de Direcția Hidrografică Maritimă. Pe „Ruta farurilor de la Marea Neagră” pot fi vizitate doar farurile ce reprezintă obiective de interes turistic.

Farurile de pe litoral fac parte din sistemul de asigurare a navigației pe întreg litoralul românesc. Pe lângă cele șapte faruri de aterizare (dispuse la Mangalia, Tuzla, Constanța, Midia, Gura Portiței, Sf. Gheorghe și Sulina), sistemul mai este format dintr-un radiofar la Constanța, trei faruri de intrare la Mangalia, Constanța și Midia, trei grupuri de lumini de intrare la Mangalia, Constanța și Midia, patru semnale de ceață în Mangalia, Tuzla, Constanța și Sulina. Direcția Hidrografică Maritimă este cea care transmite în regim de urgență avertismente radio costiere și avertismente radio locale care se referă la siguranța navigației și condițiile meteorologice speciale, în limba română și în limba engleză, prin stația radio de coastă, pe frecvența de 500 Khz.

Istoric:

Farul, sclipirea de lumină de la țărm, reper al navigației costiere, este o construcție specială pe care o întâlnim în locuri proeminente, pe malul mărilor și oceanelor. Povestea lui începe în insula Pharos (de unde provine și cuvântul românesc ”far”), în Egiptul secolului III î.e.n., țărmul periculos al Alexandriei făcându-i pe oameni să se gândească la o

construcție care să indice cea mai sigură cale către port. Astfel, arhitectul Sostratos din Cnidos a ridicat și „oferit această operă Zeilor Navigatori și oamenilor care călătoresc pe mări“.

A fost construit din blocuri uriașe de marmură albă și avea trei nivele separate. Baza farului avea o formă pătrată și era înaltă de 55,9 metri. În mijloc secțiunea farului era de formă octogonală, goală pe dinăuntru și avea o înălțime de 30 de metri. Din interior ieșeau flăcări care nu se stingeau niciodată, luminând atât noaptea cât și ziua, făcând vizibil drumul spre port. Partea de sus avea formă de cerc și era înaltă de 7 metri. Se spunea că flacăra se vedea de la 50-60 km depărtare. Deasupra farului era o statuie, dar nu se știe sigur dacă era statuia lui Poiseidon sau a lui Zeus.

sursa: www.historia.ro

Farul din Alexandria

Tot aici exista și un observator din care astronomii puteau observa cerul nocturn urmărind comete și alte corpuri cerești. Cutremurele mari din 1303 și 1323 au distrus farul. În 1480 mamelucul Qaitbay a construit o fortăreață pe locul farului, folosind structurile și pietrele rămase. În 1994, aproape de orașul Alexandria, niște scafandri au găsit în mare ruinele farului.

Cu o înălțime de 130 metri, Farul din Alexandria a fost mult timp cea mai înaltă structură construită de om, Antipater din Sidon numindu-l între cele șapte minuni ale lumii.

Avântul schimburilor comerciale i-a făcut pe fenicieni și romani să construiască numeroase faruri de-a lungul Mediteranei, a Mării Negre și a Oceanului Atlantic.

Lumina farurilor era inițial dată de focurile cu lemne, cărbuni, torțe cu rășini, apoi de lămpile cu seu, grăsimi vegetale sau ulei de pește. Atunci când ceața nu lăsa ca farul să fie văzut, navele erau avertizate prin bătăi de clopot sau prin lovituri de tun.

www.spatiuconstruit.ro

Farul din Alexandria în perioada de glorie

În vremurile de azi, farurile au emițătoare radio și sisteme de reflectare a semnalelor radar ale navelor. Navigația modernă a redus importanța farurilor, nu însă și farmecul lor, ele devenind puncte de atracție turistică.

www.historia.ro

Farul din Alexandria

Variante de acces terestru/maritim:

- Traseu rută terestră: pe DN39 **Mangalia**, Tuzla, **Constanța**;
Lungime rută terestră: aproximativ 47 km;
Durată traseu terestru: 30 min;
- Traseu rută terestră: pe E87 **Constanța**, Ovidiu, Lumina, Mihai Viteazu, Baia, Ceamurlia de Jos, continuare pe DJ222, Lunca, Vișina, **Jurilovca**
Traseu rută maritimă: Jurilovca- **Gura Portiței**
Lungime rută terestră: 92 km;
Durată traseu terestru: Constanța- Jurilovca 1h și 12 min;
Durată traseu maritim: Jurilovca- Gura Portiței 15-20 min;
- Traseu rută terestră: pe DJ222, **Jurilovca**, Sălcioara, Enisala, Sarichioi, Sabangia, Agighiol, continuare pe DJ222C, Valea Nucarilor, Iazurile, Sarinasuf, Plopul, **Murighiol**
Traseu rută maritimă: Murighiol- **Sfântu Gheorghe**;
Lungime rută terestră: 63 km;
Durată traseu terestru: 1h;
Durată traseu maritim: Murighiol- Sfântu Gheorghe 50-60 min
- Traseu rută terestră: pe DJ222C, **Murighiol**, Mahmudia, Beștepe, Victoria, Nufăru, Malcoci, **Tulcea**;
Traseu rută maritimă: Tulcea- **Sulina**;
Lungime rută terestră: 40 km;
Durată traseu terestru: 33 min;
Durată traseu maritim: 90 min.

Farul Genovez de la Mangalia

Început rută:

Mangalia: Acces auto dinspre localitatea 2 Mai pe DN39 / E87, pe strada Portului, de-a lungul portului, intrare pe faleza Mangaliei, până la far

Descriere fizică și geografică:

Este situat în punctul cu coordonatele $\varphi = 43^{\circ}48'12''N$, $\lambda = 28^{\circ}35'21''E$.

Este o clădire nefuncțională, care are doar rol turistic. Se poate urca în interiorul ei pe o scară de fier cu puține trepte, la finalul căreia vei fi răsplătit cu o priveliște minunată.

Povestea: Primul far a fost ridicat în jurul secolului XIII, de negustorii genovezi ajunși la Callatis, vechea denumire a Mangaliei. Ulterior, construcția a dispărut, fiind înghițită de înaintarea apelor mării spre uscat, rămânând despre ea doar referințele din analele orașului.

Ceea ce localnicii din Mangalia numesc farul genovez sau vechiul far, unul dintre principalele puncte de atracție din stațiunea situată în sudul litoralului românesc, are o poveste care începe în 1952. "Era perioada în care sovieticii restituiseră României navele confiscate ca pradă de război, iar dezvoltarea economică impunea modernizarea portului și realizarea unor construcții noi, și anume un dig și a unui far nou. În acest context, oficialii de la SOVROM (societățile mixte româno-sovietice înființate la sfârșitul războiului cu scopul oficial de a recupera datoria României față de Uniunea Sovietică) au construit un canal, care să lege lacul

Mangalia de portul de la Marea Neagră, și un far de navigație modern, proiectat după un model legendar. Cu timpul, bijuteria arhitectonică și-a pierdut utilitatea, rămânând doar un simbol al orașului. Lentila uriașă care genera lumina puternică a fost scoasă din turn și transportată la Muzeul Național al Marinei Române din Constanța.

www.mangalia.tv

Farul genovez de la Mangalia

Frumoasa construcție a fost recondiționată în septembrie 2018. La puțin timp după finalizarea lucrărilor de restaurare, farul din Mangalia a apărut într-un videoclip viral în cadrul proiectului „România Educată“, inițiat de Administrația Prezidențială.

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

În Mangalia mai exista și alte faruri funcționale care asigură siguranța navigației, dar care nu au scop turistic: farul de aterizare, farul de intrare, farul cu lumină verde și roșie.

Farul de la Tuzla

Tuzla: Acces auto dinspre localitatea 23 August pe DN39/E87, pe strada Farului, de-a lungul portului, intrare pe faleza Mangaliei, până la far

Descriere fizică și geografică:

Cel mai vechi far de pe litoral, care funcționează și astăzi, este farul de aterizare Tuzla. A intrat în serviciu în anul 1900, funcționând cu lămpi de petrol. Farul de la Tuzla a fost modernizat în anii 1946, 1957 și 1972, iar în anul 1958 a fost electrificat. Este situat în punctul $\varphi = 44^{\circ}59'26''N$, $\lambda = 28^{\circ}39'58''E$ și are o lumină albă cu grup de două scipiri, perioada 9,7 secunde, vizibilitate 20 mile marine, sector de vizibilitate $191^{\circ} - 014^{\circ}$ (183°), înălțimea luminii 62 metri, înălțimea construcției 44 metri. Pe farul de aterizare Tuzla se află instalat un far auxiliar, care are o lumină roșie fixă, vizibilitate 6 mile marine, sector de vizibilitate $162^{\circ}-192^{\circ}$ (30°), înălțimea luminii 57 metri și un semnal de ceață (nautofon) care emite litera „U“ în codul Morse. Lumina roșie fixă indică navigatorilor că se află într-o zonă cu ape periculoase, puțin adânci.

www.lightphotos.net

Farul de la Tuzla

Povestea: Plaje aglomerate, faleze mult umblate. Litoralul nu înseamnă numai o plimbare prin Mamaia sau prin Constanța, ci și coaste înalte, în care se sparg valurile, unde șuieră vântul și te întâlnești doar cu pescărușii. Aerul sărat îți umple plămânii, iar întinderea albastră îți satură ochii.

De treci prin Eforie Sud sau Tuzla, și te abați, spre stânga, de la DN 39, și o ții tot înainte, toate drumurile duc la mare. La un moment dat, va trebui să abandonezi mașina și să mergi cu băgare de seamă, pe coama costișei. Drumul e lat, dar deoparte este câmpul, de cealaltă parte, râpa și marea. Așa îl vei observa în zare, înalt și drept. Este farul de la Tuzla, cel mai bătrân de pe întreg litoralul românesc.

Se poate ajunge până la el, pe jos, dar nu poate fi vizitat. Cu aspect de turn metalic cu zăbrele, farul de la Tuzla este unul dintre cele șapte faruri care străjuiesc litoralul românesc. Potrivit documentelor Direcției Hidrografice Maritime, farul de aterizare de la Tuzla este cel mai vechi de pe litoralul românesc, fiind construit în anul 1900 și inaugurat în anul 1901, în timpul domniei Regelui Carol I.

A fost considerat una dintre marile realizări ingineresti ale epocii. Cu ai săi 44 de metri înălțime, a fost printre primele construcții din lume de mari dimensiuni, în întregime metalice. Inițial, a funcționat cu lămpi de petrol, fiind modernizat în anii 1946, 1957 și 1972, iar în anul 1958 a fost electrificat. La realizarea lui, au contribuit mari nume ale ingineriei românești, precum celebrii ingineri Anghel Saligny și Gheorghe Pănculescu, prin proiectarea farului în cadrul companiei franceze BTT.

Farul a fost amplasat pe Capul Tuzla datorită poziției terenului, fiind partea cu cea mai mare vizibilitate din sudul litoralului românesc. Acesta are forma unui turn metalic cu zăbrele, în interiorul căruia se află un turn central piturat în dungii orizontale negre și albe.

O machetă a sa poate fi admirată și la Muzeul Național al Marinei Române. Tot aici, se află și lentila originală a farului. Aceasta cântărește aproximativ 800 de kilograme, prezentându-se sub forma unei cupole ovale din prisme de cristal, cu înălțimea de 281 centimetri și cu diametrul mare de 318 centimetri. În muzeu, vizitatorii vor găsi și vechea sursă luminoasă a farului, o lampă cu petrol, cu șase fitile concentrice, aflându-se în interiorul acesteia.

Bătrân, dar falnic, vechiul far rezistă, încă, în bătaia valurilor, pe bucata de pământ de deasupra mării. Alături de el, putem admira atât microformele săpate în calcar, de la capul Tuzla, cât și vechile cazemate rămase din timpul conflagrațiilor mondiale. În plus, spectacolul mării, de la înălțimea costișei, va merita tot drumul bătut prin colb. Și astăzi, ca și în urmă cu 120 de ani, lentila farului focalizează și trimite fascicule de lumină în larg, vizibile de la 20 de mile marine, cu semnalul specific: 2 sclipiri și 9 secunde de pauză. Iar atunci când este ceață, sirena farului va însoți pașii până dincolo de câmpuri.

www.mapio.net

Farul de la Tuzla

Program de vizitare – liber (doar exterior)

Taxă de vizitare – gratuit

Farul Genovez de la Constanța

Constanța: Acces auto dinspre localitatea Agigea pe DN39 / E87, pe Șoseaua Portului, apoi pe Strada Termele Romane spre Poarta I, cu coborâre pe Bulevardul Regina Elisabeta spre Cazinoul Constanța.

Descriere fizică și geografică:

Farul Genovez de la Constanța este declarat monument de arhitectură și reprezintă un obiectiv turistic de mare interes aflat în zona Cazinoului, în spatele statuii bustului poetului Mihai Eminescu. El poate fi vizitat doar în exterior. În prezent acesta a putut fi reaprins cu aprobarea Direcției Hidrografice Maritime, astfel încât să nu deranjeze navigația maritimă din port.

Farul Genovez a fost construit din piatră nefasonată, fiind placat la exterior cu dale din rocă albă, calcaroasă, șlefuite și tăiate paralelipipedic. Baza farului, înaltă de 2,5 metri, este sub formă de hexagon, deasupra acesteia fiind un corp sub forma unui octogon regulat înalt de circa 8 metri, având în vârf o cupolă metalică. Deasupra intrării în far este sculptată o corabie cu pânze, orientată cu bordul spre dreapta. Farul are o înălțime de 12 metri de la sol, dar pare mult mai mare pentru că este așezat pe punctul cel mai înalt de la nivelul mării.

www.izi.travel

Farul genovez de la Constanța

Povestea: Istoria numelui Farului Genovez este încă un mister, în sensul că nu se știe exact dacă a fost ridicat în anul 1300 de genovezi, sau dacă numele vine de la un calificativ acordat de turci, impresionați de construcțiile înalte, cu ziduri groase pe care le-au întâlnit la Constanța și cărora le-au atribuit denumirea de Genevis Calee (cetate genoveză).

Cert este că Farul Genovez, așa cum îl vedem și acum, a fost ridicat între 1858 și 1860 de către inginerul francez de origine armeană Artin Aslan, care s-a îndrăgostit de Miriam, una dintre nepoatele hanğiței Radicevici, și care nu a mai plecat din Constanța. Ingerul era angajat la o societate britanică de construcții, Danube Black Sea Railway Co LTD, firmă care a executat calea ferată pe ruta Constanța – Cernavodă și noul port al Constanței.

www.interetnica.ro

Farul genovez de la Constanța

În 2020, prin implicarea președintelui filialei județene a Uniunii Armenilor din România, farul a fost readus la viață, luminând din nou.

"A durat mult pentru că nu mai avea mecanism, nu mai avea lupă, nu mai avea suport. Suntem foarte mândri să vedem farul astăzi reaprins. Lupa este extrem de greu de găsit și aducem calde mulțumiri domnului comandor Rohart și Muzeului de Marină pentru tot sprijinul oferit. A trebuit să reconstruim parțial și miezul de sticlă. Suportul pe care este amplasat a fost refăcut, iar sursa de lumină a fost așezată conform specificațiilor actuale, astfel încât să nu deranjeze navigația maritimă din port. Comunitatea armeană este foarte mândră să participe la orice proiect, care va redescoperi frumoasa istorie a Constanței. Toate comunitățile de aici acționează pentru păstrarea patrimoniului, a acestui mozaic multietnic", a declarat Liviu Merdian, potrivit unui comunicat de presă.

Farul Genovez a funcționat timp de 53 ani (1860 - 1913), când rolul de ghidare a navelor spre portul Constanța i-a revenit mult mai modernului far Carol I, amplasat în capătul digului din portul maritim.

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

Legenda – da

Farul Carol I

Constanța: Acces auto pe DN39 / E87, pe Șoseaua Portului, cu intrare la Poarta I și coborâre pe digul de est al Portului Constanța, pâna la actualul terminal, unde acostează navele turistice de pasageri.

Descriere fizică și geografică:

Construit în 1903 la extremitatea digului mare din partea estică a Portului Constanța, lângă actualul terminal unde acostează navele turistice pentru pasageri, Farul Carol I este o construcție de granit, cu înălțimea de 13 metri și 18 metri de la nivelul Mării Negre, cu dungi orizontale albe și negre, pe o fundație paralelipipedică de piatră, decorat cu basorelieful regelui Carol I.

Povestea: Constanța se moderniza și avea nevoie de noi simboluri, iar Farul Carol I era cu siguranță unul dintre ele.

În 1913, Farul lui Carol prelua stafeta de la bătrânul Far Genovez, ce avea să își stingă lumina după mai bine de jumătate de secol (1860-1913).

În vara caldă a anului 1914, când încă niciun soldat nu intrase sub arme, Farul din portul Constanța ghida luxosul iaht și navele militare ce îl însoțeau pe țarul Nicolae al II-lea în prima sa vizită în România. Cu doar un an înaintea acestui eveniment ce a marcat istoria Constanței, la sfârșitul verii lui 1913, când trupele românești plecau învingătoare din Bulgaria în cel de-al doilea Război Balcanic, Regele Carol, privind spre sud de pe terasa circulară a Farului, îi arăta tinerei principesă Maria, Cadrilaterul nou cucerit. Acolo avea să își construiască viitoarea

regină, în 1927, una dintre cele mai cunoscute și mai vizitate reședințe ale sale: Castelul de la Balcic.

www.wikimapia.org

Farul Carol I din Portul Constanța

La mijlocul anilor `30, Farul Carol avea în grijă peste 142 de hectare de platforme, 36 de dane comerciale, 3 dane militare, 4 diguri de apărare, rezervoare imense de petrol și silozuri pentru cereale.

Farul Carol a devenit inactiv din anul 1961, predând ștafeta Farului de Aterizare de la Constanța, unul dintre cele mai moderne faruri de la acea vreme, inaugurat în anul 1960 și Farului Alb, aflat în extremitatea digului extins, dat în folosință 12 ani mai târziu, în 1972.

În 2002 Farul este reabilitat de către artistul plastic Traian Marinescu, iar replici ale efigiilor sunt puse în locul celor distruse de comunisti.

www.patrimoniuldobrogean.ro

Efigia Regelui Carol I – Farul Regelui Carol I din Portul Constanța

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

Taxă de intrare în port cu autoturism – 23 lei

Legenda – da

Farul de intrare de la Constanța- Farul alb

Constanța: Acces auto pe DN39 / E87, pe Șoseaua Portului, cu intrare la Poarta I și coborâre pe digul de NE al Portului Constanța.

Descriere fizică și geografică:

Farul alb a intrat în funcțiune în anul 1972. Acesta este situat pe extremitatea digului de nord-est în punctul $\varphi = 44^{\circ}08'36''N$, $\lambda = 28^{\circ}40'22''E$ și are o lumină albă cu sclipiri, perioada 4,5 secunde, vizibilitate 10 mile marine, înălțimea luminii 24 metri, înălțimea construcției 18 metri. Turnul este o construcție de granit de culoare cenușie, având în vârf o cupolă rotundă albă. Pe farul de intrare Constanța se află instalat un semnal de ceață (nautofon) care emite litera „U” în codul Morse, perioada 30 secunde.

www.atlasfilm.ro

Farul de intrare de la Constanța- Farul alb

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

Taxă de intrare în port cu autoturism – 23 lei

Legenda – da

Farul de aterizare de la Constanța

Constanța: Acces auto dinspre localitatea Agigea pe DN39 / E87, pe Bulevardul 1 Mai până în dreptul Parcului de la Far, unde se afla Farul de aterizare Constanța.

Descriere fizică și geografică:

Farul de aterizare a intrat în funcțiune în anul 1960. Este situat în punctul $\varphi = 44^{\circ}09'29''N$, $\lambda = 28^{\circ}37'49''E$ și are o lumină albă cu grup de 2 sclipiri, perioada 29,8 secunde, vizibilitate 24 mile marine, direcția luminii 360°, înălțimea luminii 87 metri, înălțimea construcției 58 metri. Turnul farului este piramidal de culoare albă, din beton, având în vârf o cupolă albastră în formă de piramidă cu vârful în jos.

www.ro.wikipedia.org

Farul de aterizare de la Constanța

Povestea: Farul de aterizare din orașul Constanța, cunoscut drept cea mai sigură metodă de ghidare a navelor care intră în port, joacă și rolul de radio-far. În acest far este instalat radiofarul Constanța, care face parte dintr-un lanț de patru asemenea radiofaruri aflate de jur-împrejurul Mării Negre, celelalte trei fiind Nos Kaliakra, Nos Emine și Maslen Nos.

Radiofarul Constanța emite un semnal radio, în codul Morse. Frecvența semnalului emis este 291,5 KHz. Acest semnal poate fi folosit de nave, pentru a se orienta cu ajutorul radiogonometriei. Radiogonometria este o formă de radioreperaj, prin care se determină direcția față de stația de recepție a unei stații de emisie sau a unui obiect (cu ajutorul undelor reflectate sau reproduse de obiect pe aceeași frecvență sau cu frecvență diferită). Direcția Hidrografică Maritimă transmite în regim de urgență, avertismente radio costiere prin NAVAREA III, un sistem, care face parte din serviciul de avertizare în navigație la nivel mondial (WWNWS) și împarte mările și oceanele în 21 de zone geografice maritime delimitate clar. Se transmit semnale radio locale ce asigură siguranța navigației și condițiile meteorologice speciale prin sistemul NAVTEX local, în limba română, iar prin stația radio de coastă pe frecvența de 500 KHz, în limba engleză.

Construcția Farului de aterizare a început în anul 1958, iar în 1960 a avut loc inaugurarea. În acea vreme, în zonă nu existau parcuri, blocuri sau bulevarde mari, dar acum, construcția impunătoare este așezată în mijlocul unui părculeț, în preajma căruia este o fântână arteziană ce atrage privirile tuturor trecătorilor. În ultimii 10 ani, Farul de aterizare a trecut printr-un proces de modernizare, devenit un simbol al orașului Constanța. În anul 2005, Farul a fost supus unor reparații capitale. În 2010, un nou cap de far, mai performant, a fost instalat în cupola metalică.

Toate farurile au surse secundare pentru alimentarea cu energie electrică și un sistem de monitorizare automată care supraveghează funcționarea acestora de la distanță, instalat în clădirea Direcției Hidrografice Maritime, instituție responsabilă cu securitatea costieră a navigației de pe litoralul românesc al Mării Negre.

Program de vizitare – liber
Taxă de vizitare – gratuit

Farul de la Gura Portiței

Constanța: Accesul se face cu transport privat sau comun - transfer în loc. Jurilovca pentru îmbarcare pe ambarcațiune de agrement și deplasare la Gura Portiței

Descriere fizică și geografică:

Farul este amplasat în punctul $\varphi = 44^{\circ}40'31''N$, $\lambda = 28^{\circ}59'14''E$ și are o lumină albă cu sclipiri, perioada 9 secunde, vizibilitatea 10 mile marine, înălțimea luminii 22 metri, înălțimea construcției 23 metri. Turnul farului este o construcție metalică cu zăbrele în benzi orizontale albe și negre și o cupolă de culoare albă. Până în anul 1994 farul a funcționat pe acetilenă, an în care a fost racordat la rețeaua electrică națională.

www.profit.ro

Imagine de la Gura Portiței

Povestea: Existența farului de la Gura Portiței are un trecut zbuciumat. Din cauza inundațiilor, farul a trebuit mutat de mai multe ori de pe amplasament. În anul 1966, farul care se afla pe malul nordic al fostului canal de la Gura Portiței a fost mutat pe malul sudic. A stat aici doar 11 ani, până în 1977, când a fost readus pe poziția inițială, de pe malul nordic, din același considerent - pentru a fi ferit de creșterea apelor. Când Dunărea se umfla, intrarea în far se făcea anevoios. Din același motiv, Ministerul Apărării Naționale a dorit în anul 2018 relocarea Farului de aterizare Gura Portiței, pentru siguranța traficului navelor maritime la țărnul românesc și a personalului navigant. Farul de aterizare Gura Portiței funcționează în imobilul 832 aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale. El este situat și în prezent pe un teren inundabil, pe teritoriul administrativ al comunei Mihai Viteazu, județul Constanța. Aflându-se la circa 50 de metri de malul mării,

farul de aterizare este afectat masiv de variațiile de nivel ale sistemului lagunar Razelm–Sinoe, precum și de eroziunea continuă a plajei. „În perioadele cu vânt puternic și/sau căderi masive de precipitații în zonă, se produc frecvente inundații ale incintei farului de aterizare, care produc grave disfuncționalități ale aparaturii și tehnicii, ajungându-se până la întreruperea funcționării acestuia. Nefuncționalitatea Farului de aterizare Gura Portiței pune în pericol siguranța traficului navelor maritime și a personalului navigant care le deservește. Drept urmare se impune reamplasarea urgentă a farului de aterizare și a clădirilor anexe, într-un loc mai sigur prin realizarea unei platforme înălțate pe un alt teren“, a declarat administrația M.Ap.N. În ianuarie 2019 a fost publicată în Monitorul Oficial legea privind transmiterea terenului ce are ca obiectiv relocarea farului, din administrarea Rezervației Biosferei Delta Dunării în administrarea M.Ap.N. În acest fel devine posibilă mutarea farului într-un loc mai sigur, ferit de inundații.

www.dhmf.ro

Farul de la Gura Portiței

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

- Farul de la Sfântu Gheorghe

Constanța: Accesul se face cu transport privat sau comun - transfer în loc. Tulcea sau Murighiol pentru îmbarcare pe ambarcațiune de agrement și deplasare la Sfântu Gheorghe

Descriere fizică și geografică:

În anul 1968 a intrat în funcțiune farul de aterizare Sfântu Gheorghe, acesta fiind instalat pe brațul Sf. Gheorghe în punctul $\varphi = 44^{\circ}53'57''N$, $\lambda = 29^{\circ}36'01''E$. Turnul farului este construit

din metal, având forma a două prisme triunghiulare ușor torsionate, acoperite pe două laturi cu plăci din tablă inoxidabilă, iar pe celelalte două cu plăci din policarbonat. Farul are o lumină albă cu grup de 2 scipiri, perioada 7,2 secunde, vizibilitate 19 mile marine, înălțimea luminii 50 metri, înălțimea construcției 48 metri.

Povestea: Localitatea Sf. Gheorghe este foarte veche, fiind atestată tocmai de la 1318 de Petrus Visconti, având numele de Periplus Ponti Euxini Octupulus pe vechile hărți ale lumii. În acele vremuri, dezvoltarea economiei a favorizat creșterea rolului negustorilor italieni la gurile Dunării, ei instituind un veritabil monopol în apele Mării Negre, făcând comerț cu peștele pescuit din zonă. Până în 1900, localitatea s-a numit „Kadârlez”, denumire lăsată de ocupația otomană, după care localitatea a revenit la numele românesc.

Farul din Sf. Gheorghe este situat în partea nord-estică a comunei cu același nume, ce se află la gura de vărsare a brațului omonim, pe partea stângă a acestuia, în sudul grindului Sărăturile. Noul far a fost construit deoarece vechiul far, din lemn, a fost incendiat. A fost ridicat în 1968 într-o manieră modernistă și are o înălțime de 57 de metri. Funcțional, farul avertizează navele care se apropie de gurile Dunării asupra bancurilor de nisip ce s-au format în apă, bancuri periculoase pentru navigație. De aici, se face un drum de doi kilometri spre plajă, prin dunele acoperite de o vegetație caracteristică deltei.

www.cuvintecumestesug.ro

Farul de la Sfântu Gheorghe

Tot la Sfântu Gheorghe există și farul vechi, turcesc, aflat într-o zonă limitrofă insulei Sacalin – Zătoane, parte a Administrației Rezervației Biosferei Delta Dunării. Primăria are intenția de a-l reconstrui și de a-l transforma în muzeu, însă acest lucru este mai dificil având în vedere statutul de rezervație pe care-l are zona. Insula este destul de vizitată de turiști, iar un nou obiectiv ar atrage și mai multă lume. Farul vechi din localitate a fost construit în 1865 și este nefuncțional în momentul de față.

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

www.asociatiatulcea.ro

Farul de la Sfântu Gheorghe

Farul nou de la Sulina

Constanța: Accesul se face cu transport privat sau comun - transfer în loc. Tulcea pentru îmbarcare pe ambarcațiuni de agrement și deplasare la Sulina

Descriere fizică și geografică:

Farul nou de la Sulina este un far de aterizare situat în aval de orașul Sulina, far ce a intrat în funcțiune în anul 1983. Acesta se află instalat în punctul $\varphi = 45^{\circ}08'53''N$, $\lambda = 29^{\circ}45'33''E$, pe extremitatea digului de sud a canalului Sulina, la gura de vărsare a acestuia în Marea Neagră. Farul are o lumină albă cu grup de 3 scipiri, perioada 16,2 secunde, sector de vizibilitate 240° ($165^{\circ}-045^{\circ}$), vizibilitate 19 mile marine, înălțimea luminii 48 metri, înălțimea construcției 48 metri, înălțimea turnului 47,20 metri.

Turnul farului este o structură din beton alb cu o cupolă albă în vârf. Farul este prevăzut cu reflector radar activ. Farul este unul din cele șapte faruri care asigură navigația în zona litoralului românesc și se află în administrarea Forțelor Navale Române, prin Direcția Hidrografică Maritimă.

www.cuvintecumestesug.ro

Farul nou de la Sulina

Povestea: Între anii 1970-1980, ca urmare a lucrărilor de prelungire în mare a digurilor, s-a decis realizarea unui far modern, care să permită ghidarea navelor de pescaj mare și care să fie construit în largul țărmlui, aproape de capătul digului de sud al canalului. Proiectul farului a fost elaborat în cadrul Institutului de Proiectări pentru Transporturi Auto, Navale și Aeriene IPTANA-București, având ca autor pe arhitectul Ileana Luscov. Farul a intrat în exploatare în 1983, iar în 1996 a fost preluat de către Direcția Hidrografică Maritimă.

Farul de la Sulina are menirea de a ajuta navele care navighează pe timp de noapte să se orienteze asupra intrării pe canalul Sulina, din acest motiv numindu-se generic „de aterizare”.

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

Farul vechi de la Sulina

Descriere fizică și geografică:

Farul vechi din Sulina este un monument istoric situat în aval de orașul Sulina, pe malul stâng al Dunării (pe digul de nord al Canalului Sulina), aproape de vărsarea fluviului în Marea Neagră. Farul a fost scos din funcțiune în urma lucrărilor de prelungire în mare a digurilor gurii Canalului Sulina, începute în anul 1922.

Farul a fost construit în formă de turn circular din metal greu și are o înălțime de 13,7 metri. Atunci când se afla în exploatare, farul difuza semnalul optic pe o distanță de 8 mile marine.

Pe uscat, accesul la far se realizează pe un lung dig de piatră, care îl conectează cu Portul Sulina. Exteriorul farului încă mai păstrează inscripțiile celor ce au participat la construcția lui.

Pe malul drept al Dunării (pe digul de sud al Canalului Sulina), situat chiar față în față cu farul de pe malul stâng, se găsește alt far vechi, scos și el din uz după prelungirea digurilor gurii Canalului Sulina, dar nu tot așa de spectaculos.

www.flickr.com

Farul vechi de la Sulina

Povestea: Un document otoman vechi atestă că primul far din Sulina a fost construit pe malul stâng al Dunării, în jurul anului 1745, la inițiativa lui Beshir Agha, personalitate a Imperiului Otoman. Documentul mai amintește că localnicii trebuiau să se ocupe de îngrijirea farului și să furnizeze ceară necesară pentru iluminat.

www.arenaconstruct.ro

Farul vechi de la Sulina

Actualul far vechi a fost construit de Comisiunea Europeană a Dunării (C.E.D.) la capatul digului de nord între anii 1869-1870. El a funcționat fără încetare până în anii 1920. Lucrările de construcție a farului de la capătul digului de nord, precum și construcția altor două diguri au fost conduse și supravegheate de șeful șantierelor de construcții, contramaistrul William Simpson, mâna dreaptă a inginerului Charles Hartley, cel care a făcut proiectul de amenajare hidrotehnică. William Simpson a lucrat 13 ani în slujba Comisiunii Europene a Dunării și nu a mai apucat din păcate, să participe la inaugurarea construcției celor două diguri și a farului, murind de malarie în 1870. În 1922 amplele lucrări de prelungire în mare a digurilor gurilor Canalului Sulina, au dus la scoaterea din uz a farului, deoarece el nu se mai afla poziționat la intrarea pe canal.

În perioada celui de-al Doilea Război Mondial, farul a fost transformat într-un punct de observație folosit de către Marina Militară Germană.

De asemenea a fost folosit pentru filmările serialului românesc de succes ”Toate pânzele sus!”, produs de Televiziunea Română între anii 1976 și 1978.

Farul este situat pe malul stâng al Dunării, iar legătura sa cu partea continentală se realizează printr-un lung dig de piatră. Ceea ce este interesant la acest dig este faptul că el încă mai păstrează inscripțiile celor ce au participat la construcția sa.

În prezent acest far este declarat monument istoric și este vizitat în permanență de turiști.

Program de vizitare – liber

Taxă de vizitare – gratuit

Farul muzeu din Sulina

Descriere fizică și geografică:

Farul Muzeu din Sulina (cunoscut ca Farul Vechi sau Farul Observator) este un monument istoric situat pe Strada II nr.43 din orașul Sulina. Amplasat inițial în apropierea punctului de vărsare a Dunării în Marea Neagră, farul se află astăzi, în urma expansiunii uscatului și a modificării liniei litoralului, la circa 1,5 km de țărmul mării.

www.ro.m.wikipedia.org - Farul muzeu din Sulina

De formă tronconică, farul este zidit din cărămidă cu mortar de var, tencuită la interior și exterior. Farul este înalt de 17,34 metri, iar accesul în interior, pe toată înălțimea lui, se face printr-o scară metalică în spirală, ancorată în zidărie și iluminată prin trei ferestre circulare dispuse la înălțimi diferite.

www.europafm.ro

Farul muzeu din Sulina

În partea superioară a farului era construită o platformă pentru circulație, cu balustradă metalică în jurul cupolei. Ulterior, ea a fost amenajată pentru accesul vizitatorilor. Vigia (cupola) farului a fost construită din tablă de cupru de formă cilindrică, cu diametrul de 2 metri, acoperită cu table în pantă și cu vârf pe care era montată o giruetă.

Farul emitea pe vremuri o lumină albă fixă, vizibilă de la o distanță de 15 mile marine. Inițial, pentru iluminat erau folosite lămpi cu ulei, dar din 1910-1911 a fost introdus iluminatul electric.

www.ro.wikipedia.org

Farul muzeu din Sulina

Povestea: Construcția acestui far, pe vremea Imperiului Otoman, a fost stabilită după înființarea Comisiei Europene a Dunării, prin "Actul public privind navigația la Dunăre", emis la 2 noiembrie 1865, la Galați. Planurile și construcția acestui obiectiv au fost realizate de către inginerii englezi Ch. Hartley și M. Engelhardt, care au participat, de asemenea, și la realizarea planurilor de construire a canalului navigabil, precum și la al celor de întreținere permanentă a brațului Sulina. Ansamblul farului cuprindea turnul circular, cupola - ce adăpostea mecanismul de iluminat, în jurul căruia era amenajată o platformă de circulație - și lumina fixă albă de ordinul 2, vizibilă de la 15 mii de marine.

www.icemtl.ro

Farul muzeu din Sulina

În timpul celui de-Al Doilea Război Mondial, obiectivul a constituit principalul semnal de navigație din zona Deltei Dunării. Construcția farului s-a realizat în două etape, cu finalizare în anul 1870, fiind proprietatea Comisiei Europene a Dunării. După desființarea acestei formațiuni, Ansamblul Farului din Sulina este transferat Administrației Fluviale a Dunării de Jos din Galați, ulterior intrând în patrimoniul Muzeului "Delta Dunării" din Tulcea. De aici, este preluat, în 1991, de către Ministerul Culturii. Astăzi, monumentul istoric se află în administrarea Oficiului Național pentru Protejarea Patrimoniului. Rămas la 2,5 kilometri distanță de malul mării, Farul din Sulina este, astăzi, unul dintre martorii transformării liniei de coastă, iar turiștii vin în număr mare să viziteze muzeul.

www.europafm.ro

Farul muzeu din Sulina

Expoziția amenajată în cele două săli aflate la parterul complexului înfățișează, prin documente și fotografii, istoria Sulinei în perioada Comisiunii Europene a Dunării și viața a două personalități marcante pentru orașul din punctul cel mai estic al țării: dirijorul George Georgescu și scriitorul Eugeniu P. Botez, cunoscut sub pseudonimul literar Jean Bart, care a îndeplinit funcția de comisar.

www.europafm.ro

Farul muzeu din Sulina

Din 14 mai 2019, Muzeul "Farul Vechi" din Sulina este închis timp de 36 de luni din motive obiective impuse de derularea proiectului „Punerea în valoare a potențialului istoric prin restaurarea și conservarea obiectivului Farul Vechi Sulina, județul Tulcea”, Programul Operațional Regional 2014-2020, Axa prioritară 5 – Îmbunătățirea mediului urban și conservarea, protecția și valorificarea durabilă a patrimoniului cultural, Prioritatea de investiții 5.1. – Conservarea, protejarea, promovarea și dezvoltarea patrimoniului natural și cultural, apel de proiecte POR/2017/5/5.1/ITI/1. Din acest motiv taxa de intare, de fotografiere, de filmare, programul de funcționare și alte informații se vor găsi pe site-ul Institutului de Cercetări Eco-muzeale "Gavrila Simion" din Tulcea <https://www.icemtl.ro/tarife/> la terminarea proiectului.

Servicii oferite turiștilor în cadrul rutei: ghid autorizat; transport maritim; restaurante cu specific pescăresc la Gura Portiței (100 de locuri), Jurilovca (100-50 de locuri), Murighiol (50-30-20-10 locuri), Sfântu Gheorghe (60-40-30-20 locuri), Tulcea (300-200-100 locuri), sau în Sulina (20-30-50-100 locuri); unități de cazare în Constanța, Gura Portiței, Jurilovca, Murighiol, Sfântu Gheorghe, Tulcea și Sulina; magazine cu suveniruri în Constanța, Tulcea și Sulina; muzee în Constanța, Tulcea și Sulina; degustare de vinuri dobrogene; organizarea de seri tradiționale cu specific pescăresc.

Beneficiari: turiști/vizitatori români și străini, elevi, comunitățile locale.

Alte obiective turistice incluse în rută:

Mangalia: Muzeul de Arheologie „Callatis”; Muzeul Marinei Române; Cetatea Callatis; Zidul de apărare al orașului antic Callatis; Edificiul basilical de tip „sirian”; Cartierul extra muros; Necropola romano-bizantină; Mormântul creștin cu Psalmi; Herghelia și Hipodromul de la Mangalia; Portul turistic „Mangalia – Marina” și plaja din Mangalia; Biserica „Sfântul Gheorghe”; Biserica „Sf.Mina”; Moscheea „Esmahan Sultan”; Monumentul Eroilor; Mormântul princiar getic și Movila Documaci; Sanatoriul Balnear și de Recuperare; Băile cu nămol; Centrele SPA; Punctul fosilifer „Movila Banului”; Izvoarele termale subacvatice „Iezerul Mangalia” și „Iezerul Comorova”, Lacul Mangalia;

Stațiunile turistice Saturn, Venus, Cap Aurora, Jupiter, Neptun, Olimp;

Neptun: Pădurea Comorova; Parcul de aventură Comorova;

23 August: Mănăstirea „Sfinții Ierarhi Nicolae și Bretanion”; Limanul Tatlageac;

Costinești: plaja și Stațiunea Costinești; Mănăstirea „Sf. Elena de la Mare”;

Tuzla: Capul de la Tuzla; Aerodromul Tuzla;

Eforie Sud: plaja și Stațiunea Eforie Sud; Statuia Tinerețea; Cazinoul Eforie Sud; Biserica cu hramul „Sf. Ioan Botezătorul”; Băile Reci; Complexul de recuperare medicală Vraja Mării;

Eforie Nord: plaja și Stațiunea Eforie Nord; Lacul Belona; Biserica „Nașterea Maicii Domnului”;

Agigea: Stațiunea Zoologică Marină „Prof. Ioan Borcea”; Rezervația Naturală „Dunele Marine”; Lacul Agigea; Biserica „Izvorul Tămăduirii”;

Constanța: Statuia poetului latin Ovidiu; Termele Romane; Zidul de incintă al Cetății Tomis; Parcul arheologic; Harta din mozaic cu Așezările Antice din Dobrogea; Mormântul

pictat din Dacia Pontică „Cavoul Hypogeu”; Portul de agrement nautic „Tomis”; Muzeul de Istorie Națională și Arheologie Constanța; Edificiul Roman cu Mozaic; Muzeul de Artă; Muzeul de Artă Populară; Muzeul Marinei Române; Muzeul de Sculptură „Ion Jalea”; Complexul Muzeal de Științe ale Naturii (Delfinariul, Acvariul, Microrezervația Delta Dunării, Planetariul/Observatorul Astronomic, Expoziția de păsări exotice, Pavilionul de echitație); Teatrul de Stat; Teatrul Național de Operă și Balet „Oleg Danovschi”; Teatrul pentru copii și tineret „Căluțul de Mare”; Biblioteca județeană „I.N.Roman”; Centrul Cultural Județean „Teodor T.Burada”; Casa de Cultură; Centrul Multicultural Educativ pentru Tineret „Jean Constantin”; Centrul de Excelență în Turism și Servicii „Tomis”; Clădirea Cazinoului și Faleza; Vila Șuțu; Catedrala Orodoxă „Sf. Petru și Pavel”; Biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavril”; Biserica Greacă „Metamorfosis”; Biserica Romano-Catolică „Sfântul Anton”; Moscheea Regală „Carol I” (Marea Moschee); Geamia Hunchiar; Biserica Armenească „Sf.Maria”; Biserica „Sf.Mina”; Parcul și Lacul Tăbăcărie; Stațiunea Mamaia;

Jurilovca: miniportul; Hotelul plutitor „Bella Marina”; casele tradiționale lipovenești de pe străzile Razelm și Golovița; Cetatea Argamum (primul oraș atestat documentar de pe teritoriul României); Capul Doloșman; Insula Popina; plaja; Turism de agrement și agroturism/ turism rural;

Gura Portiței: Capul Dolosman; Capul Iancima; Cetatea Argamum – ruine; Cetatea Enisala; Complexul lagunar Razim-Sinoe; Lacul Cosnei; Lacul Dranov; Lacul Golovița; Lacul Leahova Mare; Lacul Leahova Mică; Lacul Razim; Lacul Sinoe; Lacul Zmeica; Pescuit sportiv și de agrement; Popasul turistic Gura Portiței; Rezervația Grindul Lupilor; Rezervația naturală Periteasca-Leahova; Turism de agrement și agroturism/ turism rural; Turism cinegetic – vânătoare;

Murighiol: Cetatea Halmyris; Mănăstirea Halmyris; Lacul Beibugeac; Lacurile rezervații naturale Sărăturile I.II.III;

Sf. Gheorghe: Insula Sacalin; Lacul Roșu; Lacul Zatoane; Pescuit sportiv și de agrement; Plaja Sfântu Gheorghe; Portul din Sfântu Gheorghe; Rezervația naturală Sacalin-Zatoane; Satul de vacanță Delfinul;

Tulcea: Acvariul; Cetatea Aegyssus; Cetatea medievală Enisala; Muzeul Științele Naturii Delta Dunării; Centrul Muzeal Ecoturistic Delta Dunării; Muzeul de Istorie și Arheologie; Monumentul Independenței; Moschea Azizzie; Muzeul de Etnografie și Artă Populară; Catedrala Sf.Nicolae; Casa Avramide;

Sulina: Fostul Palat al Comisiunii Europene a Dunării, Turnul de apă, Biserica Sf. Alexandru și Sf. Nicolae, Biserica lipovenească de rit vechi, Biserica Romano-Catolică, Catedrala, Trasee pe Dunăre (Crișan – Lacul Roșu – Sulina – Crișan; Crișan – Canalul Magearu – Sulina – Crișan; Sulina – Canalul Cardon – Periprava – Golful Musura – Sulina; Sulina – Canalul Busurca – Lacul Roșu – Lacul Erenciuc – Sf. Gheorghe – Canalul Cordon Litoral – Sulina), Pădurea Letea, Pădurea Caraorman, Insula k (insula păsărilor).

Transport (se specifică tipul transportului): autocar, microbuz, automobil, bicicletă, pedestru.

Localități de tranzit : Mangalia – Saturn – Venus – Cap Aurora – Jupiter – Neptun – Olimp – 23 August – Costinești – Eforie Sud – Eforie Nord – Agigea – Lazu – Constanța – Jurilovca - Gura Portiței – Murighiol - Sf. Gheorghe – Tulcea - Sulina.

Unități de cazare și de alimentație: (se indică denumirea, amplasarea și datele de contact – telefon, web, e-mail): - deoarece se modifică de la an la an, se va consulta site-ul Ministerului Economiei, Energiei și Mediului de Afaceri – Direcția Generală Turism, Secțiunea „Autorizare Turism”- Structuri Autorizate: Structuri de cazare/Unități de alimentație publică - acreditate în anul 2021;

Posibilități de agrement: turism nautic (baze nautice, lacuri); turism sportiv (herghelii, lacuri); turism de aventură (Parcul de aventură din Pădurea Comorova – Neptun); turism de recreere (cluburile din stațiunile turistice).

Centre de informare turistică: Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Eforie Sud; Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Eforie Nord; Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Neptun-Olimp; Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Saturn; Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Jupiter, Centrul Național de Informare și Promovare Turistică - Tulcea, Centrul de Informare Turistică – Jurilovca, Centrul de Informare și Promovare Turistică – Murighiol, Centrul de Informare și Educație Ecologică - Murighiol, Centrul de Informare și Educație Ecologică – Gura Potiței, Centrul de Informare și Educație Ecologică – Sfântu Gheorghe, Centrul de vizitare turistică - Sulina.

Întocmit și redactat,
Popa- Șerbu Oana